

XXXIV.

Betænkning

over

Statsrevisorernes Beretning, angaaende Statsregnskabet for Finantsaaret 1853—54.

(Afgiven af Landstingets Udvalg).

Statsrevisorernes Beretning om Regnskabet for Finantsaaret 1853—54 blev tilstillet Rigsdagen strax ved Begyndelsen af den forrige Sæsson, og skulde altsaa efter den hidtilværende Forretningsgang have fundet sin endelige Afgjorelse for et Aar siden. Ifølge Overeenskomst mellem Formændene for begge Thing afgaves Sagen først til Folkethinget, men blev der ikke særdig, og kom saaledes slet ikke til Landstinget. Den blev paany foretagen i Begyndelsen af indværende Sæsson, og er den 4de Decbr. d. A. med Folkethingets Beslutninger tilstillet Landstinget, hvor den altsaa maa finde en hurtig Afgjorelse, hvis den iaar skal kunne føres til en endelig Afslutning. Dette anseer Udvalget for magtpaaliggende, da ikke blot i Almindelighed disse Regnskabers Afgjorelse bør følge hurtigt paa deres Afslagselse, hvis den skal gøre nogen Nytte, men dette dobbelt maa gjælde om Regnskaber, der angaaer Forhold, i hvilke der ved Fællesforfatningens Indførelse er indtraadt en væsentlig Forandring.

Folkethingets Udvalg har nedlagt Udbyttet af sine almindelige Overvejelser om det hele Forhold i trende Udtalelser, om hvilke det paa ligger nærværende Udvalg at ytre sig, da de kun ved begge Things Samstemning kunne faae Betydning som Veiledning for Revisorerne.

Den første af disse gaaer ud paa, at Statsrevisorerne bør gjøre særlig Indstilling til en Beslutning af Rigsdagen om enhver Udgift, der ikke er hjemlet ved Finantsloven og senere Tillægsbevillinger. Foraa vidt det som

Medmed herfor angives, at Rigsdagens Beslutninger om disse Meerudgifter, sammenlagte med Finantslovens og Tillægsbevillingernes Summer, paa det Nærmeste skulle falde sammen med Regnskabets, maa det ikke oversees, deels, at baade Bevillingerne og Regnskaberne ordentligviis kun angaaer Hovedsummer, hvortilmod det er Specialregnskaberne, som i Henhold til Finantslovens Underbilag ere Gjenstand for Revisionen, deels, at der her kun er Tale om de Afvigelser, som fremkomme ved Meerudgifter, og ikke om de baade talrigere og større Uovereensstemmelser, som ere en Følge af Besparelser. Ligesom disse sidste ville bevirke, at den tilsigtede Overeensstemmelse end ikke tilnærmelsesviis vil naaes, uden med Hensyn til ganske enkelte Poster i Finantsloven og Regnskaberne, saaledes ville mange Poster i disse, hvis Totalsummer stemme med Bevillingen, eller endog udvise, at der er udgivet mindre, end der er bevilget, — Poster altsaa, som efter den her omhandlede Opfattelse vilde indeholde deres Retfærdiggjorelse i sig selv, ofte kunne trænge til udførlige Under søgelser og vanskelige Afgjorelser — muligens føre til Ansvar for Rigsretten, fordi der med Hensyn til et eller flere Punkter, der have medvirket til det kun tilsyneladende rigtige Resultat, kunde findes Urigtigheder eller endog aabenbare Uovligheder og Misligheder. Den tilsigtede Correcthed og Overstuelighed vil altsaa ikke kunne naaes ad den antydede Vej, og Rigsdagens Indseende med det hele Regnskabs- og Revisionsvæsen, vil ikke vinde ved, at enhver Antegning i Anledning af Meerudgifter, der